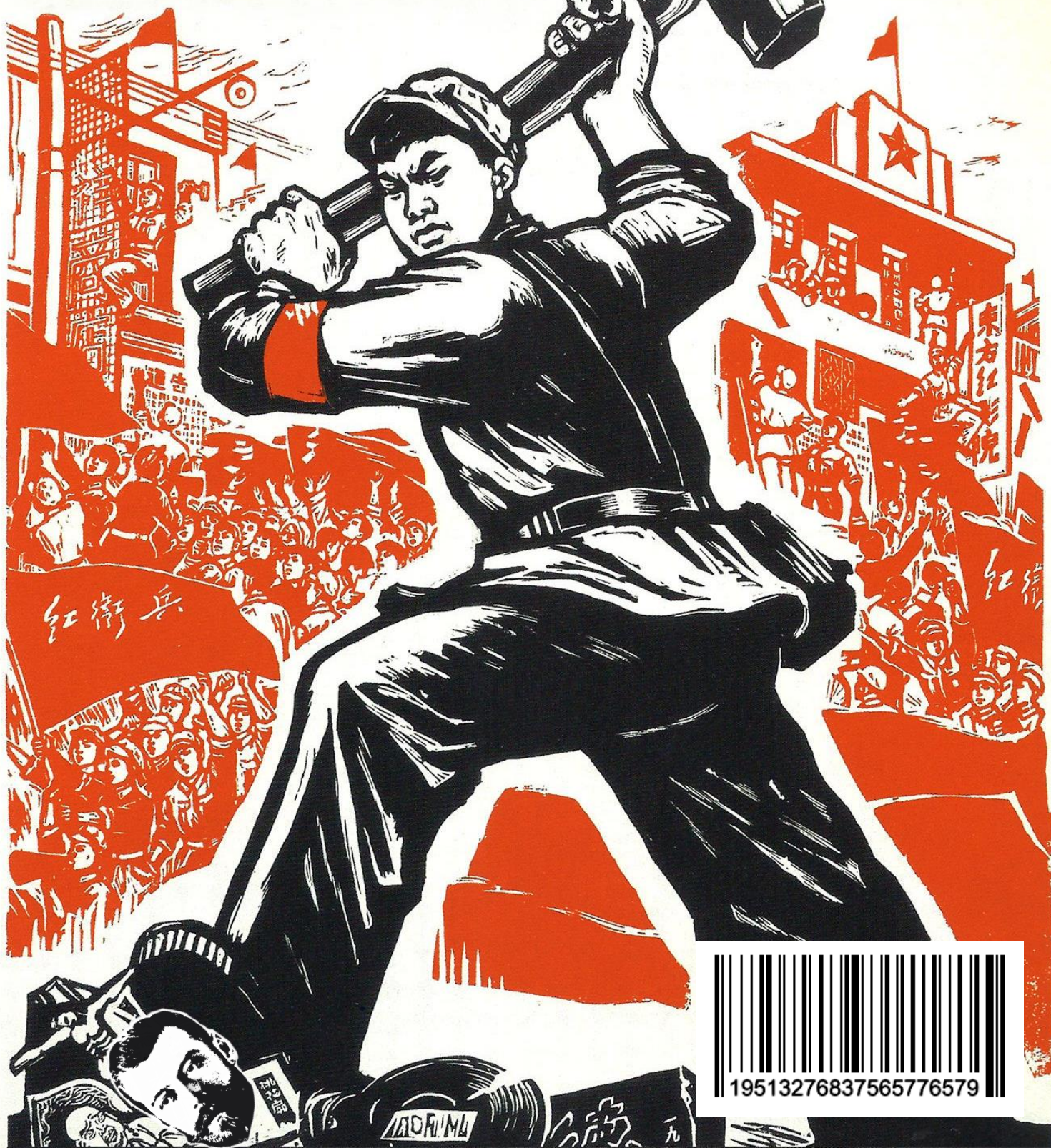

Solidaritet

Nr. 7 2018

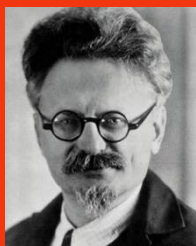
19513276837565776579

VI PÅ REDAKTIONEN

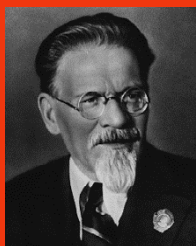
CHE GUEVARA

Redigerare,
Reporter och
Revolutionär

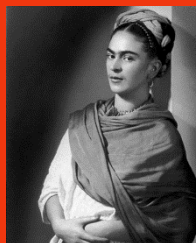
LEV TROTSKIJ

Modeskribent,
Murvel och
Marxsympatisör

MICHAIL KALININ

Krönikör,
Kommunist och
Korrespondent

FRIDA KAHLO

Författare,
Feminist och
Frispråkare

MAO ZEDONG

Admin,
Antikapitalist och
Allmänt cool

RASMUS KREKU HOFVANDER

Chefredaktör och
Ansvarig utgivare

Vi på redaktionen
Sida 1

Kalinins sida
Sida 2

Kulturhörnan
Sida 3-4

Romanov? More like
Roma-not!
Sida 5

Nästa nummer
Sida 6

Kan du inte få nog? Läs mer Solidaritet i arkivet!

[SOLIDARITET.NET/ARKIV](https://solidaritet.net/arkiv)

[REDAKTION@SOLIDARITET.NET](mailto:redaktion@solidaritet.net)

NUMMER 7

2018

Kamrat Kalinin har efter flertalet klumpiga uttalanden och kvinnofientliga tendenser fått lov att lämna sin post som reporter. På grund av vårt larvigt arbetarvänliga kollektivavtal kan Kalinin dock inte sägas upp med omedelbar verkan, utan har sin anställning säkrad i 3 nummer framöver. Sedan byts han ut, tack och lov.

Hälsningar, *Frida Kahlo.*

JAG STREJKAR.
NI FÅR INGET MATERIAL
UR MIG. /KALININ

KULTURHÖRNAN

Av och med Lev Trotskij

Sedan jag tillträdde posten som kulturskribent för Solidaritet har vi diskuterat böcker, film, språk och till och med mode! Jag har dock aldrig vågat ta upp en av de konstformer jag personligen tror kanske har den största potentialen av alla - datorspel. Idag pratar vi om The Sims (2000).

Ett restaurangbesök i The Sims (2000)

År 2000 publicerade Will Wright vad som skulle komma att bli det bäst säljande PC-spelet genom tiderna - The Sims. En livssimulator där spelaren intar rollen som både arkitekt, interiördesigner och gud. Med banbrytande verktyg får spelaren bygga ett hus, inreda det och sedan befolka det med egenskapade individer. Därefter är det upp till spelaren hur de klarar sig i sitt nya liv. Du inser hastigt att den lilla pott pengar du fått inte räcker till mycket. Du kan bygga dig ett litet skjul med det absolut nödvändiga, men därefter är det stopp. För att kunna köpa något finare än en maläten sovsäck kommer du behöva ta ett jobb. Efter några arbetsdagar framgår det att de timmar du får över efter en dags arbete inte räcker till för att hinna laga mat, få tillräcklig sömn, hinna med några timmars förströelse och hålla efter dina sociala relationer. Att över huvud taget överleva blir en hopplös hets där det aldrig känns som om det finns tillräckligt

mycket tid. De få slantar du lyckas skramla ihop (som inte går åt till att betala hyran) läggs på att inhandla fler föremål till hemmet och du hinner precis börja ifrågasätta varför spelet behandlar dig så illa när du inser att det i själva verket är en mästertlig kritik av det konsumtionssamhälle som spelet gestaltar. Ett samhälle som driver människor i depression, ensamhet, uppgivenhet och allehanda destruktiva tankemönster som bara kan lindras genom inhandlandet av dyrare och finare prylar. Allt motiverat av tanken att en god medborgare ska dra sitt strå till stacken, utan hänsyn till den egna hälsan.

”Arbetaren blir en utbytbar resurs som troget ska ställa sig till sina överordnades förfogande.”

Den enskilde individen blir, i det samhälle The Sims gestaltar, ett obetydligt kugghjul i maskineriet som utgör de arbetsplatser som anställer densamma. En dags frånvaro från jobbet (jobb som dessutom inte erbjuder någon ledighet i form av helg eller semester) medför en varning över telefon, och stannar du hemma en dag till får du ett samtal där du meddelas att du fått sparken. Arbetaren blir en utbytbar resurs som troget ska ställa sig till sina överordnades förfogande. Den sociala rörligheten i The Sims samhälle är näst intill obefintlig trots att det sett ur ett fågelperspektiv kan tyckas möjligt att stiga i graderna om man bara arbetar flitigt. Med höga hyror, dyr mat, långa arbetstider och låga löner hålls arbetaren på plats och det framgår tydligt att det här inte är ett samhälle där gemene man kan göra klassresor.

TROTSKIJS TOPP FEM DATORSPEL

Om du som spelare å andra sidan väljer att ta kontroll över något av de hushåll som redan finns bosatta i kvarteret och ta en titt i deras liv upplever du en helt annan verklighet. I familjen Spökhs hus återfinns inga av de orosmoment som vi kunde se i vår tappre arbetares liv. I den nedärvda släktgården hörs lugn pianomusik från matsalen där Bella Spökh sitter och fördriver tiden. Familjens hembiträde håller hemmet kliniskt rent och trädgårdsmästaren håller gården i trim. Efter att ha sett kontrasten förstår man att de som har råd har möjligheten att hyra in folk som håller koll på vardags-sysslorna, kan köpa dyrare möbler som bättre ser efter deras behov och istället kan lägga all tid på att

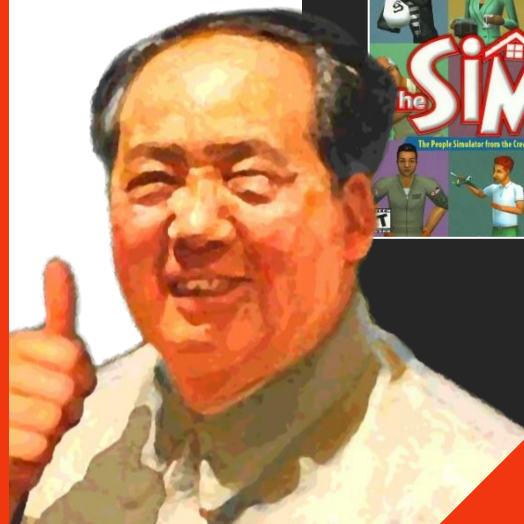
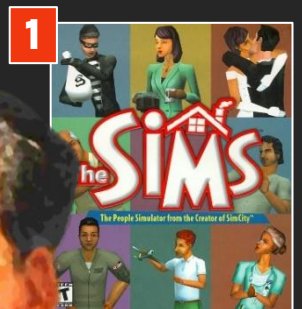
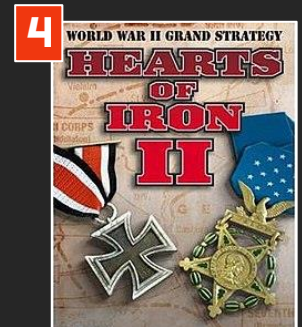
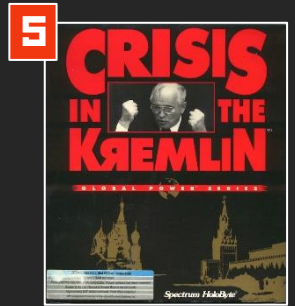
göra bra ifrån sig på jobbet. Samhället som The Sims skildrar är inte alls ett som belönar de flitiga. Spelet skildrar snarare två ekorrhjul. En ond cirkel som håller arbetaren på plats och låter denne slita hårt för småpotatis, och en "god cirkel" som låter de redan förmögna köpa sig fria från de hinder som stoppar arbetaren från att komma någonstans i livet.

"Det är en spegel som låter oss betrakta vårt eget samhälle på avstånd."

Efter att ha suttit en eftermiddag med The Sims börjar jag förstå varför spelet fått en sådan genomslagskraft - det är en spegel som låter oss betrakta vårt eget samhälle på avstånd. Det låter oss få den överblick som kan vara svår att få när man själv är en del av dessa sociala strukturer. För en gångs skull kan man faktiskt säga att man förstår samhället. Och det är bra gjort av ett spel, om ni frågar mig.

MAO GEJMAR!

När jag hörde att Lev skulle skriva om Sims passade jag på att göra oss på redaktionen i The Sims 3. Ta en titt på vår facebookside för att ta del av vår simshistoria!

ROMANOV?

More like

ROMA-NOT!

Den 16 juli var det 100 år sedan den röda armén stormade tsar Nikolaj II:s residens och satte ett abrupt stopp på tsarens korta, miserabla och förtryckande liv. Det hela skedde på order av revolutionären Vladimir Lenin. Tsaren och dennes familj, vilket inkluderade fru och två barn, sköts till döds till hela det ryska folkets stora lättnad. På torgen sjöng man, i radio spelades festlig musik och på gatorna dansade man hambo. Alla var glada och lyckliga. Därefter togs tsarfamiljens kroppar ut på ett fält, där de dränktes in i fotogen och svavelsyra och brändes likt ett medaljprytt valborgsbål. Att dränka in oliktankande i fotogen och svavelsyra skulle visa sig vara en av Lenins specialiteter, då han på senare tid även skulle komma att

Tsar Nikolaj II:s korta och miserabla liv kom till ända för 100 år sedan. Hurra!

utsätta mig för det samma. Jag pratar förstås om när Lenin kidnappade mig bara för att jag råkade ta över hans post på redaktionen efter att han fått sparken. Jag kan väl inte hjälpa att redaktionen såg mig som mer lämpad för platsen än han? Eller? Nog om det. Då bolsjevikerna en gång för alla gjort sig av med tsaren och dess avkomma kunde revolutionärerna äntligen få lite andrum. I den nationella extas som uppstått kunde Lenin för första gången på länge luta sig tillbaka i sin stol, och det var väl skönt för honom, med tanke på att stolen var i en mysig Moskvavåning istället för en kall källare. Särskilt skönt borde han ha tyckt det var att han inte var fastspänd i stolen med buntband. Ja, och visst var det förbannat skönt att inte ha startkablarna fastspända i sina stortår? Va, Lenin? Ursäkta mig, men jag blir så provocerad. Medan de övriga revolutionärerna var i full gång med att förbereda för ett nytt samhälle höll Lenin på med det han gör bäst – ingenting. Det här skulle framgå för Trotskij och Kalinin när de senare startade Solidaritet i samarbete med Lenin. De startade tidskriften i tron att han var en tapper och hårt arbetande revolutionär. I själva verket var han en svartsjuk, lat och slug individ som saknar den grundläggande kompetens som krävs av en reporter. Nä, jag klarar inte att skriva den här artikeln.

Jag går och röker istället.

Kan du hitta tsarens huvud i veckans Solidaritet?

I NÄSTA NUMMER...

Vem tar Kalinins plats?

Ho Chi Minh?
Lenin?
Carl Bildt?

**VÄCK DIN INRE
REVOLUTIONÄR**

Lenin's

®

VECKANS HUNK

NAMN:

Lars Ohly

GRATTIS! DU ÄR VECKANS HUNK!

Du anar inte hur lättad jag är att få höra det. Nu kan inte Göran reta mig längre!

DEM ÄR DIN STORA IDOL?

Jag skulle nog säga Bamse. Han lär barn från när de är små att många små blir starkare tillsammans än en stor, och det tycker jag är fint.

VILL DU ÖNSKA SÅNG?

"Du kan få bli min kamrat" med Lazze Ohlys!

VECKANS SÅNG

DU KAN FÅ BLI MIN KAMRAT

LASSE OHLYS

Man går på dans för att skaffa sig romans
Men jag är inte som ni, för jag är kär i mitt parti

Det kom fram en tjej till mig, och hon sa "Hej!"
Men då svara jag "Nej! Jag blir aldrig kär i dig."

Men du kan få bli min kamrat i vår partiapparat
Du kan få bli min vän i en international
Och vi kan tåga med röda fanor fram
Men du får aldrig vila i min famn.

När man svarar sådär blir man inte populär
så jag började förklara hur allt ligger till.

Med Marx, socialismen och med vårt parti
Och hur jag kan va så kär där uti

Och då tändes nåt i hennes blick,
hennes ögon en helt ny glöd fick.
och hon sa:

Jag kanske vill bli din kamrat i er partiapparat
Jag kanske blir din vän i en international
Jag kanske vill tåga med röda fanor fram
Men jag vill också vila i din famn

Så jag tänkte "okej, här är en tjej
Som gillar mitt parti, men också mig"
Så jag tog min chans och jag fick romans
Och hon gick med i vårt parti

Så nu är hon vår kamrat i vår partiapparat
Ja nu är hon vår vän i en international
Och hon tågar med röda fanor fram
Och sen vilar hon tryggt uti min famn.

Gilla oss på
facebook!

Du vet att
du vill det.